

PETOJEN ARMOILLA?

Kulttuuriministeri Tanja Karpela uusimmassa Meidän Perhe – lehden kolumnissa ottaa voimakkaasti ja satiirisestikin kantaa suomalaiseen susipolitiikkaan. Kolumninsa lopussa hän haluaa mainita myös Itämeren suojelun, Saimaan norpan sekä kalastajille hylkeistä aiheutuneet vahingot samassa yhteydessä. Koska tarina on huvittava, lienee kirjoitusta kommentoitaessa tarpeen käyttää yhtä huvittunutta linjaa, niin vieras se reaalielämälle on ja valitettavan tietämätön niistä ongelmista, joita haja-asutusalueillamme paikallisesti kohdataan. Toivottavasti tämä todellisia ongelmia väheksyvä ajatusmalli ei levitä kuvaa laajemmin keskustalaisista arvoista pääkaupunkiseudulla.

Karpelan kirjoituksessa jälleen kerran viljellään sitä mielikuvaa, jota varsinkin metsästystä vastustavilta aktivisteilta on metsästyksen vastustukseen luotu. Suomalaiset 300 000 metsästäjää kuvataan kolumnissa romanttisessa asiayhteydessä, mutta samaan hengenvetoon heidät yhdessä kalastajien kanssa, leimataan tappajiksi, josta saadaan nautintoa. Riistaa siis pyydetään tappamisen ilosta ja kalastetaan "catch and release" – hengessä, jolla vahvistetaan kuvaa luomakunnan hallitsijana. Haluammekin siis toivottaa ministerillemme turvallisia ajokilometrejä ja suosittelemme hänelle kumisten matojen tai syöttitahnojen käyttöä, mikäli hänen lapsensa joskus ongelle haluavat.

Vauhtiin päästessään matkan puolivälissä ministeri katsoo parhaimmaksi tulkita paikalliset susitihentymät lasten pelotteluksi ja metsästysaseiden suuren määrän todelliseksi vaaraksi. Koska edelleen olemme huvittuneet ministerimme tietämyksen tasosta, toivotammekin hänelle virkistävää maakuntamatkaa tällä hetkellä esimerkiksi Kuhmoisiin tai Itä-ajan salomaille. Siellä ihan oikeasti asuu vielä ihmisiä ja toiseksi siellä susikanta on paikallisesti liian suuri. Kolmanneksi lapsia ei tarvitse pelotella, että miehet saisivat kaatoluvan. Aikuiset siellä lastensa puolesta pelkäävät. Mitä tulee taas metsästysaseiden määrän vaarallisuuteen, toivotan hänelle perehtymistä tilastoihin, joissa verrataan metsästysaseilla tapahtuneita vahinkoja niihin, joita hänen kotiseudullakin tehtaitavien taskuissa kulkee.

Puhuessaan EU:n petopolitiikasta ministeri vähättelee Suomessa esiintyvien susien määrää. Jälleen meistä kannattaisi perehtyä siihen tosiasiaan, että sudet ovat jakaantuneet maassamme aika epätasaisesti. Espoossa niitä ei ole yhtään, kun taas Pohjois-Karjalan ja Kainuun alueella niitä on määrällisesti tiheämmin. Verratessaan EU:n petopolitiikkaa Suomen sijaintiin unionissa, ei ministeri varmastikaan tarkoita Espoota puhuessaan pohjoisen ankarista oloista Suomessa. Mutta meistä ministerin pitäisi olla ministeri niin Espoossa kuin Pogostan portillakin. Loppukiri alkaa selvästi siinä vaiheessa kun ministeri vertaa kansallisen susipolitiikkamme perusarvoja Turkin kidutuksiin ja naisten oikeuksien polkemiseen. Ministeri nimittäin tällöin nostaa suden ihmisen tasolle, ja uskoisinkin, että jos kansanedustaja Pulliainen joskus haluaa luopua liikanimestään, on meillä nyt syntymässä hänelle jatkaja. "Susi" Karpela voisi meistä perehtyäkin keskustalaiseen ihmisyysspolitiikkaan, joka ei lähtökohtaisesti aja yliajon uhriksi joutuneelle jänikselle oikeuksia nostaa yliajajaa kohtaan kannaan. Mutta uskomme, että näinkin saa halutessaan tehdä.

Malttakaa hyvät lukijat. Maaliin keskustalainen ministerimme pääsee syöttämällä lammas- tai koirapaistin "ihan luonnollisesti" sudelle. Samalla luonnollisuudella tämä susi väistää ihmistäkin. Ratkaisuksi kotieläinten tai –tilallisten elannon suojelemiseksi, ministeri aittaa tai tuo eläimet sisälle. Ja jos vahinko tapahtuu, maksetaan vahinko korvauksineen. Pois siis kotieläinten tai –tilallisten tunteet rakkaista eläimistään, se on luonnon laki tai jatkuva sisätiloissa olo. Maalissa vielä hengästyneenä ministeri niputtaa myös ammattikalastajat

hyljemäärärajoituksineen tappajiksi ja tämän hän oppinut tv- uutisissa. Mutta eihän hylkeet kalastajia rasita vaan pelkkä hernerokka saastuminen Itämerellä. Lopuksi juttuun saadaan vielä Norppakin Saimaalta ja voimme jäädä odottelemaan seuraavaa viisunikkaria joka taitaisi Miikkulaisen ja suden yhteyden. Ja koska onneksi kolumnitulkinta on nyt lopussa, voinee vakavoituakin.

Meistä ministerimme ei voi olla tosissaan unohtaessaan syrjäseutujemme asukkaiden hädän, joiden huoli lapsistaan on todellinen. Meistä ministerimme ei voi olla tosissaan väittäessään, että metsästys ja kalastus ovat nuorille huono harrastus, joka perustuu pelkkään tappamisen iloon. Meistä ministeri ei voi olla tosissaan, kun hän suden hoitosuunnitelman kierroksella olon aikaan väittää, että kansallisen susipolitiikkaamme on epäonnistunut. Meistä ministeri ei voi olla tosissaan rinnastaessaan ihmisoikeuskysymykset ja susikantojen hoidon barbaarisuuden. Meistä ministeri ei voi olla tosissaan hyväksyessään kotieläinten ja kotieläintilojen eläinten joutumisen suden suuhun. Meistä ministeri ei voi olla tosissaan hyväksyessään ammattikalastuksen alasajon Suomessa mm. EU:n hyljepolitiikan kautta. Meistä ministeri ei voi olla kirjoituksellaan ylipäätään tosissaan, koska espoolaisena hyökkää juuri niitä Keskusta -puolueen syrjäisimpiä alueita kohtaan rannikkoseudulla ja Itä-rajalla sekä Kainuussa, jotka ovat aina olleet keskustalaisessa aluepolitiikassa niitä vakavimpia huolenaiheita. Nimittäin näiden alueiden ihmisten elämisen mahdollistaminen aluepolitiikalla, joka ei ainakaan lisää heidän huolenaiheitaan.

Lisätietoja, sihteeri Jaska Salonen 0405615076